

Akcja rozliczania zeznań PIT za 2009 r.

TERMINY

W terminie **do 20 stycznia 2010 roku** podatnicy prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą, uzyskujący przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, mogą zmienić formę opodatkowania przez złożenie pisemnego oświadczenia.

W terminie **do 31 stycznia 2010 roku** należy złożyć:

- **PIT-28 ZEZNANIE O WYSOKOŚCI UZYSKANEGO PRZYCHODU, WYSOKOŚCI DOKONANYCH ODLICZEŃ I NALEŻNEGO RYCZAŁTU OD PRZYCHODÓW EWIDENCJONOWANYCH ZA ROK 2009**, jeżeli podatnik prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem ewidencjonowanym lub uzyskiwał przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy lub poddzierżawy opodatkowane ryczałtem ewidencjonowanym, z załącznikami:
 - **PIT-28/A** dla działalności prowadzonej samodzielnie oraz dla najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy,
 - **PIT-28/B** dla działalności prowadzonej w formie spółki osób fizycznych.
- **PIT-16A DEKLARACJĘ O WYSOKOŚCI SKŁADKI NA UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE, ZAPŁACONEJ I ODLICZONEJ OD KARTY PODATKOWEJ W POSZCZEGÓLNYCH MIESIĄCACH ROKU PODATKOWEGO 2009**, jeżeli podatnik prowadził działalność opodatkowaną w formie karty podatkowej.
- **PIT-19A DEKLARACJĘ O WYSOKOŚCI SKŁADKI NA UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE, ZAPŁACONEJ I ODLICZONEJ OD ZRYCZAŁTOWANEGO PODATKU DOCHODOWEGO OD PRZYCHODÓW OSÓB DUCHOWNYCH W POSZCZEGÓLNYCH KWARTAŁACH ROKU PODATKOWEGO 2009**.

W terminie **do 30 kwietnia 2010 roku** należy złożyć:

- **PIT-36 ZEZNANIE O WYSOKOŚCI OSIĄGNIĘTEGO DOCHODU (PONIESIONEJ STRATY) W ROKU PODATKOWYM 2009**, jeżeli podatnik:
 - prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą opodatkowaną na zasadach ogólnych, uzyskiwał przychody z działów specjalnych produkcji rolnej, przychody z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów - opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej,

- uzyskał przychody z innych źródeł, opodatkowane na zasadach ogólnych, od których ani płatnik, ani podatnik w ciągu roku podatkowego nie mieli obowiązku odprowadzania zaliczek,
 - jest obowiązany doliczać do swoich dochodów – dochody małoletnich dzieci,
 - uzyskał dochody z zagranicy podlegające rozliczeniu w zeznaniu podatkowym,
 - uzyskał inne dochody, które nie mieszczą się w zakresie zeznania PIT-37.
- **PIT-36L ZEZNANIE O WYSOKOŚCI OSIĄGNIĘTEGO DOCHODU (PONIESIONEJ STRATY) W ROKU PODATKOWYM 2009**, jeżeli podatnik prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą lub działy specjalne produkcji rolnej opodatkowane podatkiem liniowym (19%).
 - **PIT-37 ZEZNANIE O WYSOKOŚCI OSIĄGNIĘTEGO DOCHODU (PONIESIONEJ STRATY) W ROKU PODATKOWYM 2009**, jeżeli podatnik:
 - uzyskał, wyłącznie za pośrednictwem płatnika, przychody ze źródeł położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegające opodatkowaniu przy zastosowaniu skali podatkowej,
 - nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej na zasadach ogólnych oraz nie uzyskiwał przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej, ani przychodów z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy - opodatkowanych według skali podatkowej,
 - nie jest obowiązany doliczać do swoich dochodów – dochodów małoletnich dzieci,
 - nie obniża dochodów o straty z lat ubiegłych.
 - **PIT-38 ZEZNANIE O WYSOKOŚCI OSIĄGNIĘTEGO DOCHODU (PONIESIONEJ STRATY) W ROKU PODATKOWYM 2009**, jeżeli podatnik uzyskał przychody:
 - z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, pochodnych instrumentów finansowych oraz realizacji praw z nich wynikających, udziałów w spółkach mających osobowość prawną,
 - z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółkach mających osobowość prawną albo wkładów w spółdzielniach w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część.
 - **PIT-39 ZEZNANIE O WYSOKOŚCI OSIĄGNIĘTEGO DOCHODU (PONIESIONEJ STRATY) W ROKU PODATKOWYM 2009**, jeżeli podatnik uzyskał przychody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych nabytych lub wybudowanych po dniu 31 grudnia 2008 r.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH I RYCZAŁT OD PRZYCHODÓW EWIDENCJONOWANYCH W 2010 ROKU

W terminie **do dnia 20 stycznia 2010 roku** pisemne oświadczenie obowiązani są złożyć:

- podatnicy uzyskujący przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz podatnicy uzyskujący przychody z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, **którzy chcą w 2010 roku zmienić**

formę opodatkowania, np. z ryczałtu ewidencjonowanego na zasady ogólne lub z zasad ogólnych na ryczałt ewidencjonowany,

- podatnicy uzyskujący przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, którzy chcą w 2010 roku opodatkowywać dochody **podatkiem liniowym**, a w 2009 roku stosowali inny sposób opodatkowania,
- podatnicy uzyskujący przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, którzy chcą w 2010 roku opodatkowywać dochody **według skali podatkowej**, a w 2009 roku stosowali podatek liniowy,
- **małżonkowie** (między którymi istnieje wspólność majątkowa) nie prowadzący pozarolniczej działalności gospodarczej **uzyskujący przychody z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze**, jeżeli zdecydują o opodatkowaniu w 2010 roku ryczałtem ewidencjonowanym **całości przychodu przez jednego z nich (takie oświadczenie składa się odrębnie na każdy rok podatkowy)**.

Podatnicy, którzy chcą w 2010 roku stosować taką samą formę opodatkowania jak w 2009 roku nie składają żadnych oświadczeń dotyczących formy opodatkowania.

Opodatkowanie ryczałtem ewidencjonowanym w 2010 roku

Podatnicy kontynuujący działalność mogą opłacać ryczałt od przychodów ewidencjonowanych **w 2010 roku**, jeżeli w 2009 roku:

- przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, nie przekroczyły kwoty **633.420,00 zł**,
- uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty **633.420,00 zł**.

Jeżeli podatnik chciałby opłacać **ryczałt ewidencjonowany w 2010 roku kwartalnie**, to jego przychody z działalności prowadzonej samodzielnie, albo przychody spółki, w której jest wspólnikiem, nie mogą przekroczyć w 2009 roku kwoty **105.570,00 zł**.

Księgi rachunkowe

Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mają obowiązek prowadzić w 2010 roku księgi rachunkowe na podstawie przepisów o rachunkowości, jeżeli ich przychody w rozumieniu art.14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wyniosły za 2009 rok **5.067.120,00 zł** (1.200.000 euro wg kursu NBP na 30.09.2009 r. 4,2226 zł/euro – tabela 191/A/NBP/2009).

KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODÓW ZE STOSUNKU PRACY I STOSUNKÓW POKREWNYCH W 2009 ROKU

- 1) **1.335,00 zł (miesięcznie 111,25 zł)** w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody z tytułu jednego stosunku pracy (stosunków pokrewnych),
- 2) **2.002,05 zł** w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku pracy (stosunków pokrewnych),

- 3) **1.668,72 zł (miesięcznie 139,06 zł)** w przypadku gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika w roku podatkowym było położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskiwał dodatku za rozłąkę lub nie otrzymywał zwrotu kosztów dojazdu (z wyjątkiem, gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu),
- 4) **2.502,56 zł** w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku pracy (stosunków pokrewnych), a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika było położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskiwał dodatku za rozłąkę lub nie otrzymywał zwrotu kosztów dojazdu (z wyjątkiem gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu).

Podstawa prawna:

art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.).

Skala podatku dochodowego od osób fizycznych obowiązująca przy rozliczeniu za 2009 r.

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Stawka i wysokość podatku
ponad sumę	do sumy	
	85.528,00	18% podstawy obliczenia minus (-) kwota 556,02
85.528,00		14.839,02 + 32% nadwyżki ponad kwotę 85.528,00

Podstawa prawna:

art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.).

ROZLICZENIA ROCZNE PRZEZ INTERNET

Już od 1 stycznia 2010 r. Ministerstwo Finansów uruchamia możliwość przesyłania kolejnych obok PIT-37 formularzy podatkowych drogą elektroniczną bez podpisu kwalifikowanego (PIT-36, PIT-36L, PIT-38, i PIT-39). Interaktywny formularz za pomocą którego będzie można wypełnić i wysłać zeznania roczne należy pobrać ze strony www.e-deklaracje.gov.pl. Na stronie tej umieszczono również szczegółową **instrukcję**, jak to zrobić.

Poniżej przedstawiamy najważniejsze informacje na ten temat:

- 1) Nowa usługa skierowana jest do podatników składających zeznania roczne PIT-37 i PIT-36, PIT-36L, PIT-38, PIT-39, w tym dla osób rozliczających się wspólnie z małżonkiem. W tym przypadku małżonek składającego zeznanie musi upoważnić go do złożenia zeznania w jego imieniu. Pełnomocnictwo przesyła się w formie papierowej na druku UPL-1 do właściwego naczelnika urzędu skarbowego (urząd, gdzie podatnik ma obowiązek składać dokumenty rejestracyjne).

Jeśli pełnomocnictwo jest bezterminowe, nie trzeba wysyłać go ponownie w kolejnych latach. Będzie ono skuteczne, aż do odwołania (druk odwołania OPL-1).

- 2) Ministerstwo Finansów chcąc zapewnić bezpieczeństwo świadczonej usługi, wprowadziło bezpłatny podpis elektroniczny oparty na unikatowych cechach podatnika: nazwisko, imię, data urodzenia, numer NIP i PESEL oraz kwota przychodu określona w zeznaniu rocznym lub rozliczeniu podatnika złożonym za 2008 rok.
- 3) Podatnicy mogą złożyć zeznanie drogą elektroniczną do końca kwietnia, ale warto pamiętać, że złożenie zeznania przez Internet w ostatniej chwili wiąże się z ryzykiem nieotrzymania Urzędowego Poświadczenia Odbioru na czas. Może się tak zdarzyć w przypadku wystąpienia błędów, np. po wpisaniu błędnej kwoty przychodu z ubiegłorocznego zeznania lub rozliczenia. W takim wypadku zeznanie nie zostanie złożone w terminie. Dlatego namawiamy do jak najszybszego złożenia zeznania i nie korzystania z drogi elektronicznej komunikacji z urzędem w ostatniej chwili.
- 4) Dowodem i potwierdzeniem terminu złożenia zeznania podatkowego jest Urzędowe Poświadczenie Odbioru (UPO), które każdy użytkownik systemu otrzyma po prawidłowym wypełnieniu i przesłaniu formularza zeznania.
- 5) Korekty zeznania należy składać drogą papierową.
- 6) Pomoc Techniczna systemu e-deklaracje, czynna od poniedziałku do piątku w godz. 9:00 - 17:00. Telefon (22) 694 49 74; e-mail: info.e-deklaracje@mofnet.gov.pl.

Prosimy o uważne zapoznanie się z instrukcją i życzymy udanego wypełniania e-PITów.
www.e-deklaracje.gov.pl

TWÓJ 1% PRZYNIESIE POŻYTEK

Naczelnik urzędu skarbowego zadba o przekazanie odpowiedniej kwoty na konto wybranej Organizacji Pożytku Publicznego działającej na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego.

Jak to wygląda w praktyce?

Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego składa się poprzez wypełnienie odpowiednich rubryk w zeznaniu podatkowym PIT za 2009 rok.

Darczyńca podaje w zeznaniu:

- nazwę Organizacji Pożytku Publicznego,
- nr KRS organizacji,
- kwotę podatku, jaką chce wpłacić na cele pożytku publicznego.

Wnioskowana kwota nie może być wyższa niż 1% podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego za 2009 rok. Jednocześnie, podatnik w składanym przez siebie zeznaniu podatkowym może również podać dodatkowe informacje, które w jego ocenie mogą mieć wpływ na dystrybucję środków gromadzonych przez organizację pożytku publicznego (np. na konkretny cel szczegółowy – dla danej konkretnej osoby).

Informację tę podatnik będzie mógł zamieścić w rubryce „Informacje uzupełniające”, znajdującej się bezpośrednio pod wnioskiem o przekazanie 1% podatku należnego, odpowiednio w:

- PIT- 28 poz. 133,
- PIT-36 poz. 309,
- PIT-36L poz. 109,
- PIT-37 poz. 128,
- PIT-38 poz. 62,
- PIT-39 poz. 55.

Powyższe informacje zostaną przesłane organizacji pożytku publicznego przez organ podatkowy jako uszczegółowienie przekazanych kwot. Ponadto podatnik może wyrazić zgodę na przekazanie OPP swoich danych osobowych tj. imienia i nazwiska, adresu oraz wysokości przekazanej darowizny 1% podatku.

Należy jednak pamiętać, że rozdysponowanie środków przekazanych przez organ podatkowy pozostaje w wyłącznej gestii organizacji pożytku publicznego i to powinno odbywać się w zgodzie z przedmiotem działalności organizacji określonym w statucie oraz z przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

Naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo dla złożenia zeznania rocznego, przekazuje darowiznę na rzecz jednej organizacji pożytku publicznego, w terminie **dwóch miesięcy** od upływu terminu złożenia zeznania.

Warunkiem przekazania kwoty jest złożenie zeznania podatkowego przed upływem terminu określonego dla złożenia zeznania tj. **30 kwietnia 2010 roku** (jeżeli zeznanie nie zostanie złożone w terminie – urząd skarbowy nie przekaże darowizny na rzecz OPP), albo z korekty zeznania, jeżeli została dokonana w ciągu dwóch miesięcy od upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego.

Organizacją Pożytku Publicznego jest organizacja pozarządowa, kościelna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna albo stowarzyszenie jednostek samorządu terytorialnego, spełniająca wymagania określone ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) art.20 i art. 21, która uzyskała status organizacji pożytku publicznego z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

ROZLICZANIE DAROWIZN W ZEZNANIU PODATKOWYM

Podatnicy, którzy zdążyli dokonać wpłat na cele charytatywne, będą mogli odliczyć je w zeznaniu rocznym za 2009 rok, w ramach ulgi na darowizny. Ulga z tytułu przekazanej darowizny dzieli się na darowiznę limitowaną i Nielimitowaną.

Darowizny limitowane

Podatnik ma prawo odliczenia od dochodu wydatki przekazane darowizną na określone cele. **Ustawowy limit odliczenia wynosi 6% dochodu rocznego.** Dotyczy on wszystkich darowizn limitowanych przekazanych w danym roku podatkowym.

Określenie celów

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych przewiduje cztery kategorie celów, na jakie można przeznaczyć darowiznę odliczaną w zeznaniu. W ramach darowizn limitowanych odliczeniu od dochodu podlegają darowizny przekazane na cele:

- pożytku publicznego organizacjom działającym w Polsce,
- równoważnym organizacjom pożytku publicznego działającym w krajach Unii Europejskiej lub innych państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
- kultu religijnego,
- krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi.

W przypadku darowizn na **cele pożytku publicznego** należy zwrócić uwagę na odesłanie do innej ustawy. Odliczeniu podlegają darowizny przekazane na cele określone w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, które realizują te cele.

W przypadku **zagranicznych organizacji pożytku publicznego** ulga obejmuje darowizny przekazywane równoważnym organizacjom określonym w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego obowiązujących w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Również w tym przypadku chodzi o organizacje prowadzące działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, które realizują określone cele.

Ponadto podatnik, który chce odliczyć darowiznę przekazaną na rzecz zagranicznej organizacji pożytku publicznego, musi spełnić dwa dodatkowe warunki.

- 1) musi pamiętać, o uzyskaniu oświadczenia od tej organizacji, że na dzień przekazania darowizny była ona równoważną organizacją do organizacji polskich, realizującą cele określone w polskiej ustawie o działalności pożytku publicznego i prowadzącą działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych,
- 2) podatnik musi sprawdzić, czy istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub odrębnych ustaw, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium organizacja posiada siedzibę.

Kolejnym celem, który uprawnia do odliczenia darowizny, **jest kult religijny**. W ramach tej darowizny podatnik może odliczyć wpłaty i darowizny rzeczowe, które mają związek z jego wiarą (wyznaniem), np. remonty w kościele, datki na jego bieżące utrzymanie, kwiaty, itp.

Z prawa do odliczenia w ramach darowizny skorzystać mogą również **honorowi krwiodawcy**. W przypadku dawców krwi, tak jak w przypadku innej niż pieniężna konieczne jest uzyskanie dokumentu potwierdzającego wartość tej darowizny.

Dokumentacja

Darowizny pieniężne podlegają odliczeniu tylko jeżeli zostały wpłacone na konto. Dokumentem który trzeba w tym przypadku posiadać, jest dowód wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego.

Odliczeniu podlegają zarówno darowizny pieniężne, jak i rzeczowe. W przypadku darowizn rzeczowych podatnik musi posiadać oświadczenie obdarowanego o jej przyjęciu oraz dokument, z którego wynika wartość darowizny. Jeżeli są to towary opodatkowane VAT, kwota darowizny będzie odpowiadała wartości towaru uwzględniającej należny VAT.

Darowizny bez limitu

Darowizny na działalność charytatywno-opiekuńczą kościelnych osób prawnych są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym. Odliczeniu podlegają zarówno darowizny pieniężne jak i rzeczowe.

Podstawą do skorzystania z tej ulgi są tzw. ustawy kościelne, czyli ustawy regulujące stosunki państwa do kościoła, a właściwie do poszczególnych (choć nie wszystkich) kościołów i wyznań.

Celem darowizny kościelnej odliczanej bez limitu musi być działalność charytatywno-opiekuńcza kościelnej osoby prawnej. W przeciwieństwie do limitowanej darowizny na cele kultu religijnego istnieją przepisy, które wyjaśniają, jaki jest zakres tej działalności. Dla przykładu działalność charytatywno-opiekuńcza Kościoła katolickiego obejmuje m.in. prowadzenie zakładów dla sierot, starców.

Ustawy kościelne wymagają ponadto spełnienia tylko dwóch warunków: posiadanie pokwitowania odbioru darowizny oraz sprawozdania z jej przeznaczenia w okresie dwóch lat. Niemniej jednak od 1 stycznia 2006 r. pokwitowanie odbioru darowizny kościelnej nie jest już wystarczające.

Zmianę warunków odliczania darowizny kościelnej wprowadzono do ustawy PIT. Pieniądze muszą być wpłacone na konto obdarowanej kościelnej osoby prawnej. Po dwóch latach od przekazania darowizny trzeba postarać się o sprawozdanie z wykorzystania darowizny.

Załącznik do zeznania

Zarówno darowizny limitowane, jak i Nielimitowane podatnik odlicza, wypełniając dodatkowo formularz PIT/O. Podatnik wykazuje w nim zarówno kwotę dokonanego odliczenia, jak i kwotę przekazanej darowizny oraz dane pozwalające na identyfikację wszystkich obdarowanych.

Jeżeli darowizn było kilka i zabrakło miejsca na opisanie danych, podatnik musi wypełnić kolejny załącznik PIT/O. Łączna liczbę składanych załączników PIT/O trzeba wpisać w formularzu właściwego zeznania rocznego.

Podstawa prawna:

art. 26 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.).

JAK SKORZYSTAĆ Z ULGI NA KREW

Podatnicy, którzy w danym roku podatkowym oddają bezpłatnie krew, mają prawo uwzględnić taką darowiznę w swoim zeznaniu rocznym. Kwota odliczenia będzie zależała od dwóch czynników:

- od tego czy podatnik oddał krew czy osocze,
- jaką ilość ich oddał.

Te dwa czynniki pozwolą obliczyć kwotę, o jaką będzie można pomniejszyć dochód lub przychód w przypadku podatników rozliczających się na zasadach ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

Aby w rozliczeniu rocznym skorzystać z ulgi na krew, poza jej oddaniem konieczne jest uzyskanie dochodu (przychodu). Bez niego skorzystanie z odliczenia nie będzie możliwe. Honorowo oddać krew, czyli bezpłatnie. Jeśli podatnik otrzyma ze stacji krwiodawstwa wynagrodzenie za oddaną krew, z ulgi podatkowej nie będzie mógł skorzystać. Chyba, że tylko za część krwi dostanie zapłatę. Wtedy za część oddaną bez wynagrodzenia ulga będzie mu przysługiwać.

Obliczenie odliczenia

Ulga na krew jest litowana. Odliczenia dokonuje się do wysokości ekwiwalentu pieniężnego za pobraną krew, w ramach ulgi z tytułu darowizny, nie więcej jednak niż kwoty stanowiącej 6 % dochodu.

Może się jednak zdarzyć, że podatnik w zeznaniu rocznym poza darowizną na krew będzie chciał ująć jeszcze inne darowizny. Wtedy łączna kwota odliczeń z tytułu wszystkich darowizn nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty stanowiącej 6% dochodu.

Podatnikowi bezpłatnie oddającemu krew przysługuje odliczenie w wysokości ekwiwalentu wynikającego z przepisów rozporządzenia ministra zdrowia w sprawie określenia rzadkich grup krwi, rodzajów osocza i surowic diagnostycznych wymagających przed pobraniem krwi zabiegu uodpornienia dawcy lub innych zabiegów oraz wysokości ekwiwalentu za pobrana krew i związane z tym zabiegi.

Aby obliczyć kwotę do odliczenia w zeznaniu wystarczy pomnożyć ilość oddanej krwi lub osocza przez kwotę ekwiwalentu.

Zeznanie roczne

Warunkiem skorzystania z ulgi na krew jest posiadania przez honorowego krwiodawcę:

- dokumentu (np. zaświadczenia), określającego wartość darowizny,
- oświadczenia obdarowanego i jej przyjęciu.

Jednostka organizacyjna publicznej służby przyjmująca krew nie może ujmować w zaświadczeniu wartości krwi, za którą dawca otrzymał ekwiwalent.

Korzystając z ulgi na krew do zeznania rocznego trzeba dołączyć załącznik PIT/O. Trzeba podkreślić, iż składając zeznanie PIT-36 i PIT-37 odliczenia podatnik dokona od dochodu, a w przypadku zeznania PIT-28 ulga na krew będzie odliczana od przychodu podatnika, rozliczającego się na zasadach ryczałtu ewidencjonowanego (przy ryczałcie podstawą opodatkowania jest przychód – podatnik nie uwzględnia kosztów uzyskania przychodu).

Co ważne, do zeznania rocznego z wykazaną ulgą na krew nie trzeba dołączać dokumentów potwierdzających prawo do tego odliczenia. Jednak podatnik musi je przechowywać do czasu upływu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Wszystko

na wypadek kontroli ze strony urzędu skarbowego. Urząd skarbowy ma bowiem prawo sprawdzić, czy podatnik w ogóle oddał krew i w jakiej ilości oraz czy nie pobrał za nią wynagrodzenia.

Ważne

Honorowy dawca krwi to osoba, która oddała bezpłatnie krew i została zarejestrowana w jednostce organizacyjnej publicznej służby krwi.

Podstawa prawna:

- art. 26 ust. 1 pkt 9 lit c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie określenia rzadkich grup krwi, rodzajów osocza i surowic diagnostycznych wymagających przed pobraniem krwi zabiegu uodpornienia dawcy lub innych zabiegów oraz wysokości ekwiwalentu za pobrana krew i związane z tym zabiegi (Dz. U. Nr 263, poz. 2625 z późn. zm.).

ULGA Z TYTUŁU UŻYTKOWANIA SIECI INTERNET

Rozliczając się z dochodów rocznych, można po spełnieniu pewnych warunków skorzystać z ulg podatkowych. Jedną z takich ulg jest ulga związana z wydatkami z tytułu użytkowania sieci Internet w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania podatnika.

Warto podkreślić, że w prawie podatkowym wszelkie ulgi, zwolnienia czy wyjątki od przyjętych reguł stanowią wyłom w ogólnej zasadzie powszechności opodatkowania, stąd powinny być stosowane i rozumiane literalnie. Niedopuszczalna jest w omawianym zakresie wykładnia rozszerzająca.

W związku z tym, zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, aby skorzystać z odliczenia **od dochodu** wydatków poniesionych z tytułu użytkowania sieci Internet, trzeba spełnić następujące warunki:

- 1) podatnik musi ponieść wydatek z tytułu użytkowania sieci Internet,
- 2) użytkowanie Internetu musi odbywać się w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania podatnika,
- 3) poniesiony wydatek musi być udokumentowany wystawioną fakturą VAT w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
- 4) wydatki podlegające odliczeniu nie mogą przekroczyć **rocznego limitu kwoty 760,00 zł.**

Spełnienie łącznie wszystkich wymienionych warunków umożliwia skorzystanie w ulgi.

Potrzebna faktura

Warunkiem, bez którego spełnienia skorzystanie z ulgi na Internet nie będzie możliwe, jest posiadanie faktury dokumentującej poniesienie opłat za sieć. Podatnik, który będzie chciał odliczyć w rocznym zeznaniu poniesione wydatki, musi posiadać fakturę VAT wystawioną na swoje imię i nazwisko. Brak faktury, całkowicie pozbawia podatnika prawa do odliczenia tej ulgi. Posiadanie faktury za Internet nie oznacza, że jej adresat automatycznie będzie mógł skorzystać z tej ulgi. W sytuacji bowiem, gdy podatnik opłaca

abonament za kilka usług, np. telefon, telewizję i Internet i na fakturze nie jest wyszczególniona opłata za sieć, podatnik nie będzie mógł skorzystać z ulgi Internetowej.

Wysokość wydatków na Internet ustala się na podstawie faktury VAT w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług. Aby skorzystać z ulgi, podatnik musi udokumentować fakturą wysokość wydatków poniesionych z tytułu użytkowania sieci Internet w lokalu (budynku) będącym jego miejscem zamieszkania. Na fakturze muszą znaleźć się informacje o wysokości wydatków na Internet, gdyż tylko one podlegają odliczeniu od dochodu.

Zgodnie z ustawą o PIT od dochodu można odliczyć jedynie określoną kwotę (nieprzekraczającą 760,00 zł w ujęciu rocznym) wydatków z tytułu użytkowania sieci Internet.

Skoro podatnik nie jest w stanie ustalić ani tym bardziej udokumentować wysokości tych wydatków, gdyż wystawiona przez dostawcę faktura nie pozwala na ustalenie tej wartości, to nie może on odliczyć tej kwoty. **Aby skorzystać z ulgi internetowej, musi posiadać fakturę, na podstawie której można by ustalić wysokość wydatków na użytkowanie sieci Internet.**

Faktura on-line nie wystarczy

Podatnik, który chce skorzystać z ulgi na Internet, musi udokumentować poniesienie wydatku fakturą w rozumieniu przepisów o VAT. Faktura ta może mieć postać papierową lub elektroniczną (po spełnieniu określonych wymagań). Przy czym zasady wystawiania i przesyłania tych ostatnich określają przepisy rozporządzenia w sprawie wystawiania i przesyłania faktur w formie elektronicznej. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, że faktury mogą być wystawiane, przesyłane i przechowywane w formie elektronicznej. Warunkiem jest, aby autentyczność pochodzenia i integralność ich treści były zagwarantowane bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o podpisie elektronicznym, weryfikowanym na zasadach określonych w przepisie powołanego rozporządzenia.

Zatem podatnik, który chce skorzystać z ulgi na Internet, ma obowiązek udokumentowania poniesienia wydatku fakturą papierową lub elektroniczną.

Zostało jednak wykazane, że umożliwienie podatnikowi wglądu do treści faktury VAT za użytkowanie sieci Internet w formie ścieżki dostępu do serwera operatora przy użyciu unikatowego hasła, skąd może pobrać i wydrukować wygenerowany dokument nie zapewnia, że są wówczas spełnione warunki do uznania tych „faktur” za wystawione, przesłane i przechowywane w formie elektronicznej. W takiej sytuacji podatnikowi pozostaje udokumentowanie poniesienia wydatku za użytkowanie sieci Internet fakturami papierowymi.

Internet w zeznaniu

Odliczenia wydatków z tytułu użytkowania sieci Internet dokonuje się od dochodu. Można to zrobić:

- 1) od dochodu podlegającego opodatkowaniu na zasadach ogólnych, według skali podatkowej, przy czym może to nastąpić:

- w trakcie roku podatkowego w przypadku podatników uzyskujących dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej, najmu lub umów o podobnych charakterze – podatnicy ci powinni następnie wykazać dokonane odliczenia w zeznaniu podatkowym PIT-36,
 - po zakończeniu roku podatkowego w zeznaniu rocznym PIT-36 lub PIT-37, do których należy dołączyć informację o odliczeniach – załącznik PIT/O;
- 2) od przychodu podlegającego opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, przy czym może to nastąpić zarówno w trakcie roku podatkowego, jak i w składanym po jego zakończeniu zeznaniu rocznym PIT-28, do którego również należy dołączyć informację o odliczeniach – załącznik PIT/O.

Dwa miejsca zamieszkania

W praktyce mogą zdarzyć się przypadki, że podatnik będzie w ciągu roku przebywał w dwóch miejscach zamieszkania, w których będzie ponosił wydatki na Internet. Pojawia się tu pytanie, jak w takiej sytuacji skorzystać z ulgi internetowej?

Zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Tym samym o miejscu zamieszkania decydują dwa elementy: przebywanie w danej miejscowości oraz zamiar stałego pobytu.

O stałości pobytu w danym miejscu decyduje przede wszystkim takie przebywanie, które ma na celu założenie tam pewnego rodzaju centrum interesów życiowych. Kodeks cywilny stanowi, że można mieć tylko jedno miejsce zamieszkania. W związku z tym podatnik przebywający w ciągu roku w dwóch mieszkaniach powinien określić, które jest jego miejscem zamieszkania.

Jasne jest zatem, że prawo do odliczenia ma podatnik wówczas, gdy korzysta z Internetu w miejscu, w którym przebywa z zamiarem stałego pobytu, nawet jeśli w miejscu tym nie jest zameldowany, nigdy nie był i nie będzie zameldowany. Ważne jest, aby właśnie na ten adres (miejsce zamieszkania) były wystawione faktury.

Należy zwrócić również uwagę, że także miejsce złożenia zeznania (urząd, w którym się rozliczamy) ustalane jest według miejsca naszego zamieszkania, a nie zameldowania. Dlatego miejsce to powinno być podawane zarówno w zgłoszeniach, jak i aktualizacji zgłoszenia NIP. **Tylko z tytułu ponoszenia wydatków internetowych w tym jednym miejscu zamieszkania będzie mógł skorzystać z ulgi internetowej.**

Internet z komórki

W przepisach ustawy o PIT nie zastrzeżono szczególnej formy dla łącza czy też urządzenia, za pośrednictwem którego ma odbywać się korzystanie z sieci Internet. W większości przypadków dostęp do Internetu odbywa się przez łącze stacjonarne (stałe łącze internetowe lub gniazdo telefonii stacjonarnej), jednak coraz powszechniejsze staje się również korzystanie z sieci za pomocą telefonu komórkowego. Taki sposób korzystania z Internetu nie stanowi przeszkody w korzystaniu z ulgi, jeżeli tylko użytkowanie sieci odbywa się w miejscu zamieszkania podatnika.

Aby z ulgi skorzystać, wydatki na Internet muszą być poniesione przez podatnika, powinny

być poniesione w związku z użytkowaniem sieci w lokalu (budynku) będącym miejscem zamieszkania, podatnika, oraz muszą być potwierdzone fakturą VAT. Zatem, jeżeli użytkowanie sieci odbywa się w miejscu zamieszkania, zostały spełnione warunki do skorzystania z ulgi internetowej.

Ważne informacje

Odliczenia w ramach ulgi internetowej można dokonać, gdy wydatki za użytkowanie sieci Internet nie zostały zaliczone przez podatnika do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub nie zostały odliczone od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne lub od dochodu na podstawie ustawy o podatku tonażowym.

Ponadto można odliczyć wydatki za użytkowanie sieci Internet na podstawie ustawy o ryczałcie, jeżeli nie zostały one odliczone od dochodu lub zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie ustawy o podatku dochodowym.

Podatnik w ramach ulgi internetowej ma prawo uwzględnić w zeznaniu rocznym jedynie opłaty za użytkowanie sieci Internet. **Wydatki, np. na kupno modemu lub konserwację sieci, nie podlegają odliczeniu.**

Podstawa prawna:

art. 26 ust. 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.).

ULGA Z TYTUŁU WYCHOWYWANIA DZIECI

W rozliczeniu za 2009 rok podatnicy będą odliczać ulgę prorodzinną na nowych zasadach.

Główne zmiany to:

- ulgi prorodzinnej nie może uwzględnić w rozliczeniu rocznym płatnik,
- wysokość ulgi określa się proporcjonalnie do liczby miesięcy wychowywania dziecka,
- poszerzenie grona osób uprawnionych do ulgi o osoby pełniące funkcję rodziny zastępczej i opiekunów prawnych.

Podatnicy uprawnieni do ulgi

Prawo do ulgi przysługuje podatnikowi podatku dochodowego od osób fizycznych, uzyskującemu dochody opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej.

Znowelizowane przepisy wyłączają możliwość odliczenia ulgi prorodzinnej w przypadku, gdy do podatnika lub dziecka mają zastosowanie przepisy o opodatkowaniu działalności gospodarczej podatkiem liniowym, kartą podatkową bądź ryczałtem ewidencjonowanym (nie dotyczy przychodów z najmu).

Prawo do odliczenia ulgi prorodzinnej przysługuje podatnikowi, który w roku podatkowym:

- wykonywał władzę rodzicielską,
- pełnił funkcję opiekuna prawnego, jeżeli dziecko z nim zamieszkiwało,

- sprawował opiekę przez pełnienie funkcji rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy zawartej ze starostą.

Ulga przysługuje opiekunom prawnym dziecka ustalonym prawomocnym orzeczeniem sądu, np. rodzeństwu czy dziadkom, którzy opiekują się dzieckiem na mocy orzeczenia sądu po śmierci rodziców. W przypadku opiekunów prawnych ustawodawca dodatkowo zastrzegł, że ulga im przysługuje, jeżeli dziecko z nimi zamieszkiwało. W tym wypadku nie wystarczy zatem sam fakt prawomocnego ustanowienia opieki nad dzieckiem, lecz także faktyczne zamieszkiwanie dziecka z opiekunem.

Opiekę i wychowanie w rodzinie zastępczej zapewnia się dziecku pozbawionemu całkowicie lub częściowo opieki rodzicielskiej. Rodzina zastępcza zasadniczo powstaje na mocy orzeczenia sądu i stanowi czasową formę opieki nad dziećmi. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej może zostać powierzone zarówno małżonkom, jak i osobie niepozostającej w związku małżeńskim, jeżeli osoby te spełniają określone warunki.

W przypadku pilnej konieczności zapewnienia dziecku opieki umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej jest możliwe na wniosek lub za zgodą rodziców dziecka, na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej między rodziną zastępczą a starostą właściwym ze względu na miejsce zamieszkania tej rodziny. O zawartej umowie starosta zawiadamia niezwłocznie sąd.

Dzieci objęte ulgą

- małoletnie,
- bez względu na wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkołach (polskich lub zagranicznych), jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu według skali podatkowej (z wyjątkiem renty rodzinnej) lub na zasadach określonych w art. 30b ustawy o PIT (odpłatne zbycie papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych) w łącznej wysokości przekraczającej 3.089 zł.

Ulgę mogą zastosować również podatnicy utrzymujący pełnoletnie dzieci, w związku z wykonywaniem przez tych podatników ciężącego na nich obowiązku alimentacyjnego oraz w związku ze sprawowaniem funkcji rodziny zastępczej. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej z mocy prawa ustaje z dniem osiągnięcia przez dziecko pełnoletniości. Wyjątek dotyczy przypadku, gdy dziecko po osiągnięciu pełnoletniości kontynuuje naukę i pozostaje w rodzinie zastępczej.

Jak ustalić kwotę odliczenia ?

Zmieniły się zasady obliczania przysługującej kwoty ulgi prorodzinnej. Będzie ona odliczana proporcjonalnie do okresu wychowywania dziecka w danym roku. Do tej pory rodzice mogli odliczyć pełną kwotę (wyjątki dotyczą rodziców, w stosunku do których sąd orzekł rozwód lub separację). Nowe zasady obliczania przysługującej kwoty ulgi zastosują rodzice, którym dziecko urodzi się w trakcie roku lub którzy wychowują je tylko przez część roku (w tym rodzina zastępcza lub opiekun prawny).

Kwota odliczenia wynosi 92,67 zł miesięcznie na każde dziecko, co daje 1.112,04 zł w skali roku.

W przypadku, gdy w tym samym miesiącu kalendarzowym w stosunku do dziecka wykonywana była władza rodzicielska, pełniona funkcja rodziny zastępczej lub sprawowana opieka prawna, to każdemu z podatników będzie przysługiwało odliczenie w kwocie stanowiącej 1/30 kwoty 92,67 zł za każdy dzień sprawowania pieczy nad dzieckiem.

Odliczenie dotyczy łącznie obojga rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo rodziców zastępczych pozostających w związku małżeńskim. Kwotę tę mogą odliczyć od podatku w częściach równych lub w dowolnej proporcji przez nich ustalonej.

Odliczenie nie przysługuje, poczynając od miesiąca kalendarzowego, w którym dziecko:

- na podstawie orzeczenia sądu zostało umieszczone w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie,
- wstąpiło w związek małżeński.

Ważne informacje

Ważne jest również to, że poczynając od rozliczenia podatkowego za 2009 rok, podatnicy nie będą mogli wnioskować o rozliczenie ulgi w rocznym obliczeniu podatku dokonywanym przez płatnika. Zatem żeby prawo do ulgi zachować, trzeba będzie samodzielnie złożyć zeznanie podatkowe do urzędu skarbowego.

Trzeba pamiętać, że naliczanie ulgi w skali miesięcznej nie oznacza, że będzie ją można uwzględniać w trakcie roku podatkowego (przy wpłacanych zaliczkach). Tak jak dotychczas będzie ona odliczana w rocznym zeznaniu podatkowym. Podatnicy spełniający warunki do odliczenia uwzględniają ulgę w rocznym zeznaniu podatkowym PIT-36 lub PIT-37, do którego dołączają załącznik PIT/O. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu, a wypełniając również załącznik PIT/O należy w nim podać liczbę dzieci i dodatkowo nr PESEL dzieci, a w przypadku braku tego numeru - imiona, nazwiska oraz daty ich urodzenia. Jednocześnie zaznacza się za jaki czas przysługuje odliczenie.

Niezbędne dokumenty

Na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej podatnik jest zobowiązany przedstawić zaświadczenia, oświadczenia oraz inne dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia. Mogą to być w szczególności: odpis aktu urodzenia dziecka, zaświadczenie sądu rodzinnego o ustaleniu opiekuna prawnego dziecka, odpis orzeczenia sądu o ustaleniu rodziny zastępczej lub umowy zawartej między rodziną zastępczą a starostą, zaświadczenie o uczęszczaniu pełnoletniego dziecka do szkoły.

Ulga prorodzinna PIT-36, PIT-37	Odliczenie od podatku na każde dziecko
	1.112,04 zł - rocznie na każde dziecko
	92,67 zł - miesięcznie na każde dziecko
	3,089 zł - to 1/30 miesięcznego limitu, czyli kwoty 92,67 zł

Podstawa prawna:

art. 27f ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz.176 z późn. zm.).

ULGA REHABILITACYJNA

Komu przysługuje ulga rehabilitacyjna?

Ulga rehabilitacyjna dotyczy osób niepełnosprawnych lub mających na utrzymaniu osobę niepełnosprawną. Niepełnosprawność musi być potwierdzona odpowiednimi orzeczeniami lekarskimi. Jednak należy pamiętać, że „ulga rehabilitacyjna” nie przysługuje z samego faktu inwalidztwa, wobec tego samo posiadanie orzeczenia o niepełnosprawności nie uprawnia do jej zastosowania – jest tylko jednym z warunków odliczenia od dochodu wydatków na cele rehabilitacyjne. Podatnik musi ponadto ponieść faktycznie wydatki i to na określone cele.

Co można zaliczyć do wydatków na cele rehabilitacyjne?

Za wydatki na cele rehabilitacyjne oraz związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, uważa się wydatki poniesione na:

1. adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
2. przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
3. zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego,
4. zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
5. odpłatny pobyt na turnusie rehabilitacyjnym,
6. odpłatny pobyt na leczeniu w zakładzie leczenia uzdrowiskowego, pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne,
7. opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządów ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
8. utrzymanie przez osoby niewidome I lub II grupy inwalidztwa psa przewodnika,
9. opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze, świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
10. opłacenie tłumacza języka migowego,
11. kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia,
12. leki, jeśli lekarz specjalista stwierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo,
13. odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 - a) osoby niepełnosprawnej – karetką transportu sanitarnego,

- b) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 – również innymi niż karetka sanitarna środkami transportu,
14. używanie samochodu osobowego – stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16 roku życia – na potrzeby związane z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,
15. odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
- na turnusie rehabilitacyjnym,
 - zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, zakładach rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia.

Sposób odliczenia

Odliczeń z wymienionych wyżej tytułów dokonuje się:

- od dochodu podlegającego opodatkowaniu za zasadach ogólnych wg skali podatkowej (PIT-37, PIT-36),
- od przychodu podlegającego opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez niektóre osoby fizyczne.

Limity, czyli jakie kwoty można odliczyć

Większość wydatków rehabilitacyjnych nie jest limitowana. Limity dotyczą wyłącznie:

Rodzaj wydatku	Limit (czyli nie więcej niż)
- opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządów ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa (ulga na przewodnika),	2.280,00 zł
- utrzymanie przez osoby niewidome I lub II grupy inwalidztwa psa przewodnika	2.280,00 zł
- używanie samochodu osobowego – stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16 roku życia – na potrzeby związane z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne (dojazd na rehabilitację),	2.280,00 zł

Limitowane odliczenie dotyczy również wydatków na leki, jakie osoba niepełnosprawna – zgodnie z zaleceniem lekarza – powinna stosować stale lub czasowo. W tym przypadku odliczeniu podlegają wydatki w wysokości różnicy pomiędzy wydatkami faktycznie poniesionymi w danym miesiącu, a kwotą 100,00 zł.

Przykład: Jak wyliczyć ulgę na leki?

Pani Maria jest osobą niepełnosprawną. Przyjmuje na stałe określone leki, przepisane przez lekarza. W maju Pani Maria wydała na leki kwotę 120,00 zł, w czerwcu 220,00 zł. Ponadto i w lipcu i sierpniu lekarz zalecił stosowanie leków za cenę 500,00 zł. Pani Maria wykupiła te leki. Za to we wrześniu wydatki na leki wyniosły 60,00 zł.

Aby prawidłowo skorzystać z odliczenia, trzeba dla każdego miesiąca dokonać stosownego obliczenia i od kwoty wydatku na leki odjąć 100,00 zł

- maj (120 zł – 100 zł = 20 zł) = kwota do odliczenia 20,00 zł
- czerwiec (220 zł – 100 zł = 120 zł) = kwota do odliczenia 120,00 zł
- lipiec (500 zł – 100 zł = 400 zł) = kwota do odliczenia 400,00 zł
- sierpień (500 zł – 100 zł = 400 zł) = kwota do odliczenia 400,00 zł
- wrzesień (60 zł – 100 zł) = brak odliczenia

Teraz kwoty nadwyżek ponad 100,00 zł (za poszczególne miesiące), należy zsumować i można odliczyć od dochodu.

Na podstawie wyżej przedstawionej symulacji Pani Maria odliczy od dochodu, w ramach ulgi rehabilitacyjnej na wydatki za leki, kwotę 940,00 zł.

Jeżeli wydatki na zakup leków w danym miesiącu nie przekroczyły 100 zł – taki wydatek nie podlega odliczeniu.

Dokumentowanie poniesionych wydatków

Wysokość poniesionych wydatków na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywanych czynności życiowych, ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie.

Jedynie z tytułu poniesienia wydatków związanych z:

- opłaceniem przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządów ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- utrzymaniem przez osoby niewidome I lub II grupy inwalidztwa psa przewodnika,
- używaniem samochodu osobowego – stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną zaliczoną do I lub II grupy inwalidztwa albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16 roku życia – na potrzeby związane z koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,

nie jest wymagane posiadanie dowodów potwierdzających ich poniesienie.

Odliczeniu podlegają te wydatki rehabilitacyjne, które zostały faktycznie poniesione. Brak obowiązku dokumentowania wydatków podlegających odliczeniu, nie oznacza, że podatnik może odliczyć kwotę, której faktycznie nie wydał.

Uwagi

Warunkiem odliczenia w/w wydatków jest posiadanie przez osobę, której dotyczy wydatek:

- orzeczenia o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, określonych w odrębnych przepisach, lub
- decyzji przyznającej rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową albo rentę socjalną, albo

3. orzeczenie o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, wydanego na podstawie odrębnych przepisów.

Przepisy dotyczące odliczeń na omawiane cele, stosuje się odpowiednio do podatników, na których utrzymaniu pozostają następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie – jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają kwoty 9.120,00 zł.

Opisane odliczenia mogą być dokonane również w przypadku, gdy osoba, której dotyczy wydatek, posiada orzeczenie o niepełnosprawności wydane przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących do 31 sierpnia 1997 roku.

Ilekróć mowa jest o osobach zaliczonych do:

1. I grupy inwalidztwa – należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono:
 - a) całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji albo
 - b) znaczny stopień niepełnosprawności,
2. II grupy inwalidztwa – należy przez to rozumieć odpowiednio osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono:
 - a) całkowitą niezdolność do pracy albo
 - b) umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Uwaga! Ważne! Wyjątki!

Wydatki na cele rehabilitacyjne podlegają odliczeniu od dochodu, jeżeli nie zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych albo nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. W przypadku gdy wydatki były częściowo sfinansowane (dofinansowane) z tych funduszy (środków), odliczeniu podlega różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną (dofinansowaną) z tych funduszy (środków) lub zwróconą w jakiegokolwiek formie.

Podstawa prawna:

- art. 26 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.),
- art. 26 ust. 7 pkt 7a – 7g ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.).

ZWROT NADPŁAT WYNIKAJĄCH Z ZEZNAŃ ZA 2009 ROK

Zwrotu nadpłaconych podatków dokonuje naczelnik urzędu skarbowego w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania rocznego w urzędzie skarbowym, o ile nadpłaty te nie są zaliczane na bieżące lub zaległe zobowiązania podatkowe, lub na wniosek podatnika na przyszłe zobowiązania podatkowe.

Za dzień złożenia zeznania uważa się:

- datę nadania w placówce operatora publicznego,
- datę złożenia w urzędzie skarbowym.

Powyższe zasady mają zastosowanie do zeznań rzetelnych, wypełnionych zgodnie z przepisami i nie zawierają błędów oraz oczywistych omyłek.

Zgodnie z art. 77b § 1 ustawy Ordynacja podatkowa zwrot nadpłaty następuje w jednej z dwóch form:

- na wskazany rachunek bankowy podatnika obowiązującego do posiadania rachunku bankowego,
- w gotówce, jeżeli podatnik nie jest obowiązany do posiadania rachunku bankowego, chyba że, zażąda zwrotu nadpłaty na rachunek bankowy, jeżeli został on podany przez podatnika na formularzu zgłoszeniowym NIP-3 lub NIP-1.

Zwrot nadpłaty w gotówce urząd skarbowy realizuje:

- w formie przekazu pocztowego lub,
- wypłaty z kasy urzędu skarbowego lub kasy banku lub innej instytucji, z którą urząd skarbowy zawarł umowę o świadczenie usług w zakresie obsługi kasowej.

Podatnik, który nie jest obowiązany do posiadania rachunku bankowego, w tym nie prowadzący ksiąg rachunkowych lub podatkowych, ma prawo wyboru formy zwrotu nadpłaty podatku pomiędzy bezgotówkową i gotówkową. W tym celu przed zwrotem nadpłaty podatnik powinien wskazać, czy zwrot ma być dokonany w kasie, czy też przekazem pocztowym.

W przypadku:

- zwrotu przekazem pocztowym – nadpłata zostaje pomniejszona o koszt jej zwrotu,
- zwrotu w kasie urzędu – konieczne jest osobiste stawienie się w wyznaczonym miejscu i określonym czasie do odbioru nadpłaty
- zwrotu na rachunek bankowy podatnika – konieczne jest złożenie informacji na formularzu NIP o aktualnym numerze rachunku bankowego.

Ważna informacja

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Stargardzie Szczecińskim zachęca wszystkich podatników do podawania swoich numerów kont bankowych na które urząd mógłby zrealizować nadpłatę wynikającą z zeznania rocznego. Podanie rachunku w urzędzie odbywa się na formularzu NIP.

Zwrot nadpłaty z zeznania na konto podatnika ma ogromne zalety:

- **jest najszybszą formą otrzymania zwrotu nadpłaty,**
- dokonywany jest bez dodatkowych opłat,
- oszczędza czas – nie trzeba stać w kolejce do kasy.